

чинного закону України «Про науку і науково-технічну діяльність», на фінансування науки передбачено 1,7% ВВП. Хоча відомо, якщо в будь-якій державі на науку виділяється менше 2% ВВП, то державі не уникнути руйнівних процесів, і не лише в сферах освіти і науки, але й економіці в цілому [5].

Перелік використаних джерел:

1. Гузар У.Є. Економіка знань та її перспективи для України. *Регіональна економіка*, 2009, №1. С. 27-35.
2. Україна – 2015: Національна стратегія розвитку. К.: Громадсько-політичне об'єднання Український форум, 2008. 74 с.
3. Економіка знань та її перспективи для України. Наукова доповідь. Інститут економічного прогнозування НАН України / ред. В.М. Гейця. К.: ІЕП НАНУ, 2005. 168 с.
4. Рекомендації парламентських слухань на тему «Національна інноваційна система України: проблеми формування та реалізації». Схвалено Постановою Верховної Ради України від 27 червня 2007 року 1244-V. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/>
5. Дробноход М.І. До концепції реформування наукової сфери України. *Наукові записки*. П т. АНВШ України. Дніпропетровськ, 2007. С. 3-14.

УДК 338.2

Волощук Вікторія

студентка групи Б-21

Відокремлений структурний підрозділ «Гусятинський фаховий коледж
Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя»
смт. Гусятин, Україна

Науковий керівник: Голич Наталія

доктор філософії з економіки,

викладач економічних дисциплін

Відокремлений структурний підрозділ «Гусятинський фаховий коледж
Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя»
смт. Гусятин, Україна

Victoria Voloshchuk

student of the group B-21

Husiatyn applied college Ternopil Ivan Puluj National Technical University
Husyatyn, Ukraine

Scientific supervisor: Nataliia Holych

PhD (Economics)

teacher of economic disciplines

Husiatyn applied college Ternopil Ivan Puluj National Technical University

**ЦИФРОВІЗАЦІЯ – НОВА РЕАЛЬНІСТЬ УКРАЇНИ
DIGITALIZATION IS A NEW REALITY OF UKRAINE**

Останнє десятиліття цифровий світ удосконалюється надшвидкими темпами. Розвиток інформаційних технологій докорінно змінює середовище та спосіб життя кожного громадянина. В теперішніх умовах Україна, для того, щоб не посідати останні місця серед інших країн у глобальній економіці, повинна здійснити якомога швидше переформатування традиційної моделі суспільства на нову – індустріальну, якою пронизуватимуться всі сектори: державний, приватний, реальний, невиробничий, фінансовий, видобувний, обробний та сектор послуг [1].

Цифровізація виступає одним з головних чинників зростання світової економіки, оскільки завдяки їй не тільки підвищується продуктивність праці, а й відбувається економія часу, створюються попит на нові товари й послуги, нова якість, цінність тощо.

Цифровізація – це запровадження цифрових технологій в усі галузі існування: від взаємодії між кадрами до індустріальних підприємств, від речей побуту до іграшок, оджежі тощо; це перехід матеріальних порядків у кібербіологічні та кіберфізичні (об'єднання матеріальних та обчислювальних складників); це перехід практики з реального світу у світ віртуальний (онлайн) [2].

Головною ціллю цифровізації є формулювання шляхів і провідних задач з питань піднесення цифрових звичок, підняття ступеня цифрової грамотності жителів, приміром зайнятих людей, зрілих осіб, незабезпечених родин, людей з інвалідністю, інших сприйнятливих груп населення, в умовах піднесення цифрового суспільства та економіки.

Цифровізацію потрібно простежувати як знаряддя, а не як самоціль. Через державний підхід цифрові технології стимулюватимуть створення нових робочих місць, підняття продуктивності, швидкостей економічного зросту та якості проживання громадян України.

Цифрові технології, свого роду, є драйвером розвитку суспільства, який об'єднав у собі ключові активи ринку – державу, бізнес та населення. В кінцевому підсумку, максимальне вкорінення цифрових ресурсів в складові економіки принесе неабияку перспективу [2]:

- створювати щонайменше від 11% (у 2021 р.) до 95% (2030 р.) додаткового ВВП на рік;
- за 10 років додатково створити до 1 260 млрд дол. США ВВП;
- за 10 років збільшити надходження до бюджету на 240 млрд дол. США;
- створити 700 тис. нових робочих місць (без урахування експортної ІТ-індустрії);
- досягнути у 2030 р. частки цифрової економіки в загальному ВВП України у 65%;
- забезпечити 99,9% українських домогосподарств широкосмуговим доступом до мережі Інтернет;
- покрити всю територію України 4G-5G;
- покрити 99% усіх автомобільних і залізничних магістралей та 95% сільської місцевості технологіями мобільного Інтернету;
- надати 99,9% громадян цифрову ідентифікацію та технічні можливості користуватися довірчими послугами тощо.

Також, завдяки цифровізації можна реалізувати роботу з будь-якого куточка світу, допомагати розв'язанню суспільних питань, спростивши шлях до провідних сервісів у галузі охорони здоров'я та навчання, надання фінансових послуг, прозорості та ефективності діяльності уряду. Будь-який українець зможе просто перевтілювати себе, свою ерудованість, техніку та досвід завдяки цифровим технологіям.

Без цифрових ресурсів ми не будемо просуватися вперед, а просто залишимося на місці. **Цифровізація впроваджується у бізнес-процеси підприємств. І завдяки цьому підвищується продуктивність працівників, і збільшується кількість задоволених клієнтів, ну і через це підвищується репутація бізнесу в державі. В повсякденному житті ми зустрічаємо такі цифрові канали зв'язку як: омніканальність, штучний інтелект, роботизація.** Приміром, цифрове перетворення банків не обійшлося без чат-ботів, а в аптеках використовують сучасні мобільні пристрої.

Безумовно, абсолютна цифровізація в Україні приведе до втрати робочих місць в часткових сферах, але саме цифрові ресурси й окреслять сучасні спрямування, які уже через кілька років спричинять новий попит.

В Україні та світі усі говорять про сучасні зміни та цифровізацію, або як ще кажуть діджиталізацію. Кінцеві факти з пандемією COVID-19 підштовхнули органи державної влади, бізнес та підприємців задуматися над питанням чи готові вони працювати в діджитал світі. Адже сьогодні одним із найважливіших пріоритетів України є тотальна цифрова трансформація.

Отже, підсумовуючи вважаємо, що цифровізація – це нова реальність України. Звичайно, всі зміни, що відбуваються суспільством сприймаються завжди як стрес. Проте, одночасно, це є створення нових додаткових можливостей для нього. Тому саме цифровізація як головна прикмета сучасності викликає неоднозначне ставлення до неї. Тобто, з одного боку спостерігається розвиток економіки на новому рівні взаємодії всіх її елементів, з іншого – руйнується стара система виробництва і розподілу благ.

Перелік використаних джерел:

1. Шевчук І.Б., Депутат Б.Я., Тарасенко О.Є. Цифровізація та її вплив на економіку України: переваги, виклики, загрози й ризики. *Науковий журнал «Причорноморські економічні студії»*. 2019. № 47-2. С. 173-177.
2. Україна 2030Е – країна з розвинутою цифровою економікою : Український інститут майбутнього. URL: <https://strategy.uifuture.org/kraina-z-rozvinutoyu-cifrovoyu-ekonomikoyu.html>

УДК 331.1: 005.95: 004

Грицишин Вікторія
студентка групи БМ-31

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
м. Тернопіль, Україна

Науковий керівник: Гарматюк Оксана
кандидат економічних наук, доцент

доцент кафедри менеджменту та адміністрування
Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
м. Тернопіль, Україна

Viktoriia Hrytsyshyn
student of group BM-31
Ternopil Ivan Puluj National Technical University
Ternopil, Ukraine

Scientific supervisor: Oksana Garmatiuk
Ph.D (Economics), Assoc. Prof.

Associate Professor of the Department of Management and Administration
Ternopil Ivan Puluj National Technical University
Ternopil, Ukraine

ТРАНСФОРМАЦІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ: ДІДЖИТАЛІЗАЦІЯ TRANSFORMATION OF PERSONNEL MANAGEMENT: DIGITALIZATION

Сьогодні швидкий розвиток інформаційних технологій передбачає проникнення їх в усі галузі соціального та економічного життя, зокрема управління. Якщо говорити про тенденції HR-сфери 2021 року, то актуальним питанням є трансформація управління персоналу, що значно пришвидшилась в період пандемії COVID-19. Адже в багатьох організаціях було впроваджено дистанційну роботу, яка зараз посилюється і, можливо, продовжуватиметься в майбутньому. Це означає, що сучасні умови вимагають переосмислення та змін в організації роботи працівників та ролі керівників, вдосконаленні корпоративної культури, використанні новітніх цифрових технологій в діяльність служб персоналу певних фірм чи компаній.

Одним з ключових елементів трансформації управління персоналу є діджиталізація, яка зараз стає необхідністю, а не трендом. Діджиталізація – це не лише запровадження програмного забезпечення чи автоматизації в системи менеджменту персоналу, а й інновації та сучасні підходи щодо організованої взаємодії з працівниками, прийняття правильних управлінських рішень на основі певних математичних моделей та цифрових технологій. Для такого розвитку організації повинні бути забезпечені відповідними кадрами, здатними реалізовуватися на затребуваному трансформаціями рівні. У цьому важливу роль відіграє